

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಹುದುಗ ಮಸಾಲೆ ಪೂರಿಗಳನ್ನು ತಂದ. ಅದನ್ನು ತಿಂದು ಮುಗಿಸುವವರೆಗೂ ಪ್ರಶಾಂತ ಎಪ್ಪು ಹರಟಿಡ ಅಂದರೇ... ನನಗಂತೂ ರೇಗಿಹೋಗಿತ್ತು. ಅವನ ಮಾತು ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಜೆಗಿಯುತ್ತೇ ಅಂತನೇ ತಿಳಿತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಶೀರೆ, ಕಾಡಿಗೆ, ಹೆಣಗೆ, ಚಂದ್ರ, ಸಮುದ್ರ, ಮರಳ ಕಣ, ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಚಲಿಸುವ ವಾಹನಗಳು... ಯಾವು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸಂಘಂಥಗಳು ಬೆಳಿಯುತ್ತಿದ್ದವೇ, ಹೇಗೇನೂ ಅದು ಬ್ರಹ್ಮವಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ಅಂತ ಅವನು ಎಲ್ಲಿದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಚೈನ್ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಾ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಗದ್ದಲ ಇರಬೇಕು... ಮತ್ತು ಆ ಗದ್ದಲ ಅವನೇ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ತಿಂದಾದ ನಂತರ ಪ್ರಶಾಂತನ್ನು ಕೇಳಿದ: ‘ಹೊರಡೋಣವೇ ಬೆಳಿದಿಗಳ ಬಾಲೇ...’ ಎಂದು. ‘ಅಮ್ಮ, ಅಪ್ಪ ಪುಟ್ಟಿ ಎಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನನೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಜೀವೇ ಹೇಳಿದ್ದು. ನಿಶಾಂತ ಬಂದಿದ್ದ ಇಬ್ಬರೂ ಬೇಚ್ಗಾಗೆ ಹೋದರು ಅಂತ. ...ಮಾರಾಯಿಸು... ನನ್ನ ಅಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ಇಬ್ಬರೂ ಬ್ರಾಹ್ಮ ಮೈಂಡ್. ನನ್ನದೂ ಅಪ್ಪ. ಅದಕ್ಕೇ ನಾವು ಯಾರೂ ನಿನು ನಿಶಾಂತನ ಜೊತೆ ಬಂದರೆ ಏನೂ ಹೇಳಲ್ಲ’ ಎದೆ ಉಬ್ಬಿಸಿದ. ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದೆನು ಗೊತ್ತಾ... ಈ ನಿಶಾಂತನ ಕೋತಿ ಮುಖ ನೋಡಿದರೆ ನಿನ್ನ ಯಾವ ಭಾವನೆಯೂ ಅರಳಲ್ಲ ಅಂತ ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಅದಕ್ಕೇ ದ್ಯುರ್ಯವಾಗಿ ರಾತ್ರಿ ಹ್ಯಾರಿದು ಗಂಟೆ ಆದರೂ ಸರಿ ಅವನ ಜೊತೆ ನಿನ್ನ ಕಳಿಸುತ್ತಿಗೊತ್ತಾ...’ ಜೊರಾಗಿ ನಷ್ಟ.

‘ಅವನರೇನೂ ಕೋತಿ ಮುಖವಲ್ಲ. ಚೆನ್ನಾಗೇ ಇದ್ದಾನೇ ನಿನ್ನನ್ನ ನಿನು ಹೋಗಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇ ಅವನನ್ನ ಯಾಕೆ ತೆಗ್ಗಿಂತೆಯ?’ ಅರಿಗಿನ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟಿತು.

‘ಒಹೊಂಡ್ಲೇ... ಅದೂ ಒಂದು ಚೆಂದಾನಾ... ಹಾ... ಆ ಅಗಲವಾದ ಹಣೆ ಯಾರಾದ್ದು ಎಲೆ ಹಾಸಿ ಉಣಿಟ ಮಾಡೋ ತರ... ಹೋಗಲಿ ಅಂದೈ ಕೂದಲೆಲ್ಲ ಮುಂದೆ ಹಾರಾಡ್ತ ಇರುತ್ತೇ... ಅದನ್ನು ನೀವೆಲ್ಲ ಮುಂಗುರುಳು ಅಂತ ಕರೆತೀರ... ಇನ್ನು ಆ ನೀಳವಾದ ಮೂಗು... ಸುಂದರ ಅಂತಿರ... ಅದರ ತುದಿ ಎಪ್ಪು ಚೂಪು ಅಂದೈ ಚಾಕು ತರ... ಕೋಟಿಪುರಿಗೆ ಇರತ್ತಿಲ್ಲ ಹಾಗೇ... ಆ ಕಣ್ಣಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡದು... ಏನು ಮಾಡೋಣ ಅದರ ಮೇಲೆ ಎರಡು ದವ್ವು ಕಂಬಳ ಹುಳುಗಳು ಇವೆಯಲ್ಲ... ಭಯ ತಿರಿಸುತ್ತೇ... ಇನ್ನು ಬಾಯಿ, ತುಟಿ... ನಿಮಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಹ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಇರುತ್ತೇ... ಯಾಕೆಂದೈ ಆ ತುಟಿ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಕರಿ ಮಚ್ಚಿ ಇದೆಯಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೇ... ಇನ್ನು ಈ ಎತ್ತರದ ನಿಲುವ, ವೃಕ್ಷಿಕ್ಷುನಾದರೂ ಇಪ್ಪ ಪಡೋಣ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡರೇ...’ ತಡೆಯುತ್ತಾ ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದವನ ಮಾತು ನನಗೆ ವಿಪರೀತ ಸಿಟ್ಟು ತರಿಸಿತ್ತು.

‘ಅಂದುಕೊಂಡರೆ ಏನು... ಏನೋ ಅಂದುಕೊಂಡರೇ...?’ ಜೊರಾಗಿ ಕೇಳಿದೆ.

‘ಪ್ರಶಾಂತ ಬಾ. ಹಿಂದೆ ಕೂಡಲುಕೋಂಡಿ...’ ಕರೆದ ಪ್ರಶಾಂತನ್ನು. ಅವಳು ಅವನ ಹಿಂದೆ ಕುಳಿತು ಸೂಂಟಿ ಬಳಸಿದಳು. ‘ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗೋಂಬೇ... ಏನೋ?’ ಮತ್ತು ಗಡುಸಾಗಿ ಕೇಳಿದೆ.

‘ಅಂದು ಕೊಂಡೆ... ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟೇ ಹೋಗ್ರಿನಿ... ಹೆಚ್ಚಾವು ನೆನಪಾಗುತ್ತೇ’ ಅವನ ಜೊರು ನಗುವಿನ ಜೊತೆಗೆ ಬೈಕ್ ಗಡ ಗಡ ಸದ್ಗು ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೊರಟೆಹೋಯಿತು.

ನಾನು ಧಾದ ಧಾದ ನಡೆಯುತ್ತಾ ರಸ್ತೆಗೆ ಬಂದೆ. ನನ್ನ ಹೋಂಡಾಗೆ ಒಂದು ಕೆಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ರಭಸವಾಗಿ ಹೋದೆ. ಶ್ರದ್ಧಾ, ನನ್ನ ಹೆಂಡಿ ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳನ್ನು ಗಮನಿಸಂದರೆ ನೇರವಾಗಿ ಒಳಗೆ ಹೋದೆ. ‘ಯಾಕಿಮ್ಮ ಹೊತ್ತು?’ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇ ಹೀ ಹಿಂದೆ ಬಂದಳು. ನಾನು ಮಾತಾಡದೆ ಕನ್ನಡ ಮುಂದೆ ನಿಂತೆ. ನನ್ನನ್ನ ನಾನು ಪೂರಾ ನೋಡಿಕೊಂಡೆ.